

Za tvou bárkou

Helena Vondráčková

Za tvou bárkou dívka hledí,
smutně hledí k zádi bárky,
když se obzor barví mědí,
vzpomíná na tvoje dárky,
vzpomíná bez ustání.

Ani s půlnocí neusíná,
marně volá - smilování,
oči utírá, ruce spíná,
že už nemá milování.

Ráno prosí, večer čeká,
jestli spatří tvoji bárku,
chvíli pláče, chvíli kleká
s modlitbou k svatému Marku,
on tě má nazpátek dát.

Až se plachty tvé někde svinou,
půjdeš s jinou, nebudeš znát,
že se utrápí tvojí vinou
jedna z dívek, cos ji měl rád,
že se utrápí tvojí vinou
jedna z dívek, cos ji měl rád.